

Tanja (23) trengte arbeidserfaring for å komme inn på psykologistudiet. Hun valgte å bli telesexvertinne.

Lett på tråden

Jeg savner dem litt. Enkelte var hyggelige å snakke med. Om været. Stemmen er lys, nesten litt pipete, men snill. Hun høres ut som en femtenåring, og ser knapt eldre ut der hun tusler fra heisen og bortover gangen. Vi er i Huddinge, like sør for Stockholm, og Tanja Suhinina åpner døra inn til borettslagsleiligheten hvor hun inntil nylig tilfredsstilte kåte svensker – med telefonrøret.

FAN I HELVETES JÄVELKUKEN! *Hur ska man göra när ljud är det enda man har till sitt förefogande och mannen i luren beställer en avsugning?»*

Slik begynner «Phonephucker» – boka Tanja Suhinina har skrevet om sine et og et halvt år som sextelefonvertinne. – Bare jeg slipper et bilde til med telefonen i hånda, sukker Tanja. Den 23-årige psykologistudenten smiler litt oppgitt. Hun har brukt mye tid på svenske medier i det siste. Sånt må man regne med når en uskyldig spøk blir blogg og blogg blir bok.

Høsten 2005 er Tanja nemlig ferdig med et år teknisk fysikk på Kungliga Tekniska Högskolan. Hun har vært innom diverse studier av filmsensur, latin, klassisk gresk og lineær algebra, men bestemmer seg for nok et skifte av fag. Tanja vil studere psykologi. Hun vil bli sexolog.

En titt i studiekatalogen fører til et møte med en studieveileder, og Tanja får beskjed om at hun må dokumentere minst ett års arbeidserfaring på minimum halvtid. For mange er det naturlige valget å jobbe på sykehjem eller i barnehage, men ikke for Tanja.

– En kompis tullet og sa jeg kunne bli telefonhore. Jeg tenkte på det mest som «ha-ha, det hadde jo vært gøy, men ...» – det var liksom ikke realistisk, minnes Tanja.

Samboeren Fredrik Stangel (22) er i Japan og får høre om spøken. Han har bare ett spørsmål – det samme som Tanja tenker selv, innerst inne: «Hvorfor ikke?»

Rundt årsskiftet begynner hun å jobbe som sextelefonvertinne. Som selverklært internettnerd har Tanja vært en ivrig blogger i flere år, og hun innser raskt at hennes nye arbeidshverdag er bloggverdig. Navnet «Phonephucker» er det en kamerat som finner på. Bloggen blir raskt populær, og fanger etter hvert oppmerksomheten til Björn Elzén i det nyetablerte Hydra Förlag. Han ringer.

– Hun hørtes ut som en nervøs tolvårig jente med øststatsaksent. Faen, tenkte jeg: Hun er altså et traffickingoffer hvis pedofile psykopat av en hallik skriver bloggen i hennes navn. Tenk hvilke fordommer man har, skriver Elzén i boka.

LEILIGHETEN ER ET VIRVAR av ting: sko, klær, japansk hermetikk, tegneserier, strikkesøy, en bibel, glidemiddel, tegnesaker, bøker, cd-er, døde planter, pappesker og bæreposer – og et notestativ. I halvannet år var det Tanjas hjemmekontor. Hun sitter i en sennepsgul, blomstrete stol og minnes det hele:

– Telefonhore var jo ikke et yrke jeg tenkte på at fantes engang, sier hun.

Men det var ikke yrkestittelen som plaget Tanja.

– Jeg liker ikke å snakke med fremmede i telefonen, så det var nok det verste for meg, sier hun.

– Hvordan reagerte familie og venner?

– Mamma ville bare at jeg skulle komme inn på skolen. Hun var mest bekymret for om bedriften betalte lønna mi som de skulle.

Tanja løfter føttene opp i stolen og forsvinner nesten inn i den, så liten ser hun ut.

– Mormor skjønte ikke hvor jeg tok det fra. «Du er jo så ung at du ikke kan ha opplevd så mye,» sa hun. Venner som kjenner meg godt ble ikke så overrasket, forteller hun.

Aksenten vitner om en oppvekst langt øst for Stockholm, tre år i Leningrad og åtte år i Lettland har satt sine spor. Den er likevel mer uidentifiserbart eksotisk enn russisk. ▶▶

VIL BLI SEXOLOG:

- Jeg fikk mye øvelse i å lytte uten å dømme, det tror jeg er en bra erfaring.

Det eneste de har felles er at de er kåte.

Tanja Suhinina

TELEXXX: Alt du har lurt på om telefonsex, men ikke hatt råd til å finne ut - eventuelt ikke har turt å spørre om - mener

► **«NÅR JAG PROVJOBBADE** innom hemtjänsten fick jag i två dagar gå med erfarna kvinnor som visste vad de gjorde. Som telefonhora blev jag istället fallskärmad ned på en öde ö med lätt packning bestående av en genomgång av de tekniska sidorna, samt åldrarna 15, 25 och 35 med tillhörande namn.»

Tanja skulle bli riktig så glad i rollefigurene sine – Sanna (15), Lotta (25) og Linda (35). De ble nesten som venner for henne.

– Jeg lærte dem å kjenne under jobbens gang. Det er kanskje ikke sånn at jeg savner dem nå, men det kunne skje at jeg gikk i butikker, så en trøye og tenkte: «Oj, den hadde Lotta likt!»

- Er det lov å ha en karakter på bare 15 år?
- I Sverige blir man lovlig ved 15.
- Hvordan var debutsamtalen?
- Jättebra!

Tanja småhopper litt i stolen.

– Han stilte ledende spørsmål: «Hva har du på deg? Hvordan er du på håret?»

DET HALVLANGE, SVARTE HÅRET henger som gardiner rundt det hjerteformede ansiktet. Turkise briller hviler på neseryggen. Den lysrosa singleten med «Super Cute» på brystet ser stor ut på den spede kroppen.

– De første månedene var jeg bare på soverommet, sånn at Fredrik fikk være i fred i leiligheten, men etter et par måneder var jeg overalt.

Hun løfter en imaginær telefon til øret, demonst-

OPPTATT: Da det ble kjent hvem jenta bak «Phonephucker» var, sluttet Tanja som telesexvertinne. Hun føler hun har gjort det hun kan i bransjen.

rerer «sexrøsten» og fniser.

– Nå blir Fredrik glad når han får høre den telefonvennlige stemmen igjen, spøker 23-åringen.

Hun ser bort på samboeren, som sitter dypt konsentrert foran dataskjermen. De utveksler smil.

– Hvordan var det å ha en telesexdame i leiligheten?

– Av og til var det en smule stressende, siden det kunne ringe når som helst, og jeg var nødt til å være stille mens hun snakket. I perioder jobbet Tanja også til to på natta, forteller Fredrik.

– Ble du opphisset av å høre på henne?

– Det hendte av og til, spesielt når vi lå i senga om morgenen og hun tok telefonen. Men det var jo veldig avhengig av hva slags kunde det var. Å bare høre henne stønne i ti minutter var virkelig ikke opphissende, sier han.

TELETORSKER kaller hun dem – mennene som betaler 19,90 kroner minuttet for å onanere til telefonvertinnens stønn.

En teletorsk er en mann i førtiårsalderen. Han har nettopp dusjet og sitter nå i sofaen, bare ikledd ei T-skjorte, forklarer hun i boka.

– Det er helt vanlige og innbyrdes ulike menn. Det eneste de har felles er at de er kåte, sier Tanja.

Noen av mennene er lykkelig gift og ringer fordi de vil ha variasjon i livet. Noen er ulykkelig gift og klager over at kona ikke har sexlyst. Mange av kundene var one-call-stands, noen ble stamkunder –

Tanja Suhinina du kan finne i «Phonephucker». Boka er illustrert med Elin Jonssons frekke, erotiske og direkte tegninger.

og de fleste sier at de aldri kunne tenke seg å kjøpe fysisk sex, at de ikke vil være utro.

«UNDER DRYGT ETT ÅRS intensivt arbete lykkedes jeg få endast tre samtaler som fikk meg å kjenne meg riktig illa til mods. Ett av dem var en osedvanlig otrevlig barnvåldtäkt som jeg slängdes in i helt utan förvarning. (...) De andra två samtalen innehöll mindre av köttets lustar, men desto mer av själens obotliga ensamhet. (...) De fick mig att önska att jag kunde glömma bort hur man utövar empati. När luren lades på grät jag som ett barn.»

Den fiktive barnevoldtekten var et resultat av kundens utspekulerte spørsmålsformulering: «Hvor gammel var du første gang du ...»-type spørsmål som lurte Tanja til stadig å senke alderen på rollefiguren Sanna.

– Hva er det verste du opplevde i jobben?

Tanja blir stille, og den ellers så blide jenta blir helt alvorlig.

– Ensomme mennesker er nok det verste, sier hun ettertenksomt.

– Etter en stund lærte jeg meg å unngå situasjoner der folk kunne bli forelsket i meg. Vi pratet sex, kanskje litt om været, men vi kunne ikke bli venner.

Selskapet hun jobbet for oppfordret sine ansatte til å legge på røret hvis samtalen ble for ubehagelig. Så langt gikk det aldri for Tanja. Men hun har byttet ut den sukkersøte stemmen som kommer fra høyt oppi brystet til en kraftigere, strengere stem-

me – fra dypt nedi mellomgulvet.

– Hvis de ikke fulgte reglene og var slitsomme ..., sier hun og demonstrerer stemmene.

– Men de fleste ville prate vaniljesex (snill, normal sex, red.anm.) – misjonærstilling og sånn, forteller Tanja.

– En positiv overraskelse var hvor mange som ville snakke om homoseks. Jättepositiv overrasking!

Det vanligste var menn som «egentlig ikke tenner på menn, men ...» forklarer Tanja.

– Å snakke med menn som ikke identifiserer seg som homser, men som homser seg likevel er noe av det morsomste jeg fikk gjøre på linjen, sier hun.

– Var det bare menn som ringte?

– Ja! Det er kjempesynd!

GRADEN AV virkelighetsoppfatning varierer kraftig hos kundene. Noen gir telefonvertinnen tid til å kle av seg og finne fram sexleketøy; noen tror at hun går fra fullt påkledd til naken og på nippet til orgasme i løpet av sekunder.

– Når de ber meg onanere, er det Sanna 15 de spør, eller er det hun som later som hun er Sanna 15, undrer Tanja.

– Føler du at du lærte kundene dine noe?

– Å Gud, ja!

– Jeg prøvde å åpne for at de skulle tenne på andre ting, som direkte klitorisstimulans, ikke bare putte inn flest mulig fingre. De fleste ville jo at jeg skulle nyte det. ▶▶

- Mye lureri

DET BLE ÅPNET for kontakt- og sextelefoner i Norge tidlig på 1990-tallet. Kontakttelefoner er en tjeneste hvor folk ringer og legger inn annonser for å treffe andre for kjærlighetsforhold eller sex, mens det på sextelefonene snakkes kun sex.

– Det var veldig mye lureri. Det gikk lang tid og veldig mye penger før man i det hele tatt fikk

MAY-LEN SKILBREI

snakke med noen, sier Faforsker May-Len Skilbrei, som selv jobbet i kontakttelefonbransjen på 90-tallet og skrev hovedoppgave om det etterpå: «Når sex blir arbeid».

Hun forteller at kundene kunne velge mellom liveprat med ei vertinne eller forhåndsinnsplite optak, forteller

– Det er klart at noen av dem som ringer inn til slike tjenester ser etter prostituerte eller selger sex selv, men det foregår ikke noe sex på telefonen mellom innringer og telefonoperatør, slik det gjør på sextelefoner, forklarer Skilbrei.

Og:

– Det har ikke vært en viktig del av norsk sexindustri. Mange av bedriftene har vært organisert fra utlandet, og det har vært veldig mye ymse, sier Skilbrei.

SKILBREI HAR SELV møtt en del som har jobbet i sextelefonbransjen og deretter gått over til prostitusjon gjennom massasjestitutter.

– Gateprostitusjon?

– Nei. Massasjestitutter.

– Det var veldig mye overlapping i organisasjonen på begynnelsen av 90-tallet. Sjefen min drev for eksempel både kontakttelefon, sextelefon og massasjestituttt, i 1996.

SKILBREI FANT at en kombinasjon av individuelle årsaker (dårlig råd, akutte kriser eller uheldige erfaringer med kjærlighetsrelasjoner), kulturelle årsaker (at innendørsprostitusjon ble framstilt på ufarlige måter i media og andre steder, at seksualitet fungerte som byttmiddel

for eksempel i ufaglærte servicejobber) og strukturelle årsaker (mangel på utdanning eller tilgang på interessant og godt betalt arbeid).

Forskning viser at det å selge sex per telefon ikke nødvendigvis er mindre traumatisk og belastende enn å selge sex fysisk.

– Det oppleves veldig personlig fordi man bruker sin egen fantasi og sine egne seksuelle erfaringer. Det kan være tøft for mange, og forskning viser at ettereffekten kan være like stor for en sextelefonoperatør som for en prostituert, sier Skilbrei.

LIV JESSEN

er leder for Pro Senteret, men sextelefoner vet hun lite om.

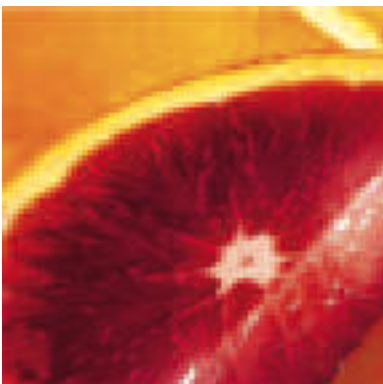
– Er det prostitusjon? Sextelefoner er så mye forskjellig. Alt det der er ikke prostitusjon, for å si det sånn, sier Jessen.

– Det er så mange tilliggende herligheter til prostitusjon, men for ikke å drukne i arbeid har vi måttet begrense oss, forklarer hun.

Tropicana

pure premium

100 %
ren presset juice

Tropicana
pure premium

Straight from the fruit

KUNNE RINGT SELV: - Tanken på å ringe som kunde en gang, er ikke helt fremmed. Jeg vet jo at telesexere kan gjøre en bra jobb!

- - Ble du selv kåt?
Tanja kikker bort på Fredrik. Ingen reaksjon.
- Det er jo klart man merker det av og til, rundt egglosning og sånn. Jeg hadde aldri kunnet onanere samtidig, men jeg tror nok noen får sånne forhold til sine «stammisar», sier Tanja.

«NI ANAR INTE HUR MÅNGA kunder som uttrykker sine seksuelle preferenser som just 'slicka och suga och rida', där det är underförstått att han sköter slicket och kvinnan sköter resten.»

Det ble mye «slicka-suga-rida», og Tanja kjedet seg ofte. Hun brukte tida til å gjøre husarbeid, lage mat, tegne, løse sudoku, trene eller regne ut hvor mye hun tjente for hvert minutt som gikk.

Av og til hadde hun sex samtidig som hun jobbet.

- Eh ... ja vel?

- Altså, å ha sex mens jeg snakket var mest som å holde maten varm gjennom et måltid - vi prøvde å beholde gløden så vi kunne fortsette der vi ble avbrutt. Av og til tullet vi med hverandre, sånn «ha-ha, nå gjør jeg det her og du må være STILLE», men stort sett ble det langsomt og snilt og ikke så relatert til det jeg sa, forklarer Tanja.

- Og hvordan reagerte du da hun tok telefonen mens dere hadde sex, Fredrik?

- Da hun svarte mens vi hadde sex var det jo egentlig vi som hadde sex «på jobb», så å si. Det var ganske kult. Så fikk vi jo bare håpe at det var en kunde som ville prate om noe vi selv tente på, ikke det vanlige «slicka-suga-rida». Da kunne det bli ganske kjedelig - det var jo ganske begrenset hva vi kunne gjøre mens Tanja pratet. ■

magasinet@dagbladet.no